

ענין טומאה, ויל שזהו גם הכהנה צו דער שלימות הטהרה לעיל⁶⁴, כולל דורך דעת וואס "אמור גוי ואמרת" – להזהר גדו-ליים על הקטנים⁶⁵.

ונוסח צו דער זורירות (להזהר) פון היפך הטהרה, האט א בהן געדאפרט טאן זיין עבודה בכימיק (קדושה) אングעטאן אין די בגדי כהונה, וועלכע זינגען געווען, "לכבוד ולחתפארת" (שלימות בגשמיות). ועפ"ז יש לבאר, פארוואס א כהן שישמש מהוסר בגדים⁶⁶ אין עבודתו פסולה⁶⁷, "בזמו שבגדיהם עליהם כהונתם עלייהם, אין בגדים עליהם אין כהנותם עלייהם"⁶⁸ – אע"פ וואס ענינים⁶⁹ פון די בגדי כהונה אין געווען (בעיקר) "לכבוד ולחתפארת" (וואס דאס אין לאו לא כארה ניט איזו נונג צו דער עצם עבודה?) נאר שלימות העבודה אין משכו באשטייט דערפון או דאס זאל זיין בתכלית השלים וההידור "לכבוד וגעווען א מקום גשמי בעולם הזה, און דער כהן גדויל אין דארט אריין אלס א נשמה בגוף ניט ווי ס'איין געווען בא נדב ואיביאו, רצוא ביל שובי⁷⁰.

קייטן פון עוזי⁷¹.
ובשלימות – איזו דער עניין הכהונה בא דעם כהן גדויל (וועלכער האט געטראגן שמונה בגדים).
ועפ"ז אולי יש לומר הטעם פארוואס

(64) כמ"ש (וחוקאל לו, כה) "זרקתי עליכם מים טהורים וטהרטם גו...".

(65) תזוּה כת, ב.

(66) משנה זבחים ט, ב. רמב"ם הל' כל' המקדש פ"י ה"ד.

(67) זבחים יג, ב. וש"ג. רמב"ם שם. וראה בכ"ז אנטיצילופידי תלמודית ערך בגדי כהונה (ע' שלג). ושה"ג.

(68) ראה רמב"ן עה"פ (תזוּה שם) "ועשית בגדי קדש גוי לכבוד ולחתפארת" שיריה נכבד ומפואר מלבדם נכנדים ומפארים. ואכ"ם.

בז מלכות שבגבורה אוון מdat התפארת בין מלכות שבתפארת – דער נצחון איבער דעם (העלם והסתור פון) גלוות, בגין נצח שבנצח, אוון הווד שבנצח – די שיינ-קייט אין דעם נצחון, אוון יסוד שבנצח – דער יסוד וקביעות פון דעם נצחון, בגין מלבות שבנצח – דער נצחון פון מלכאי מישיאא בגאולה האמיתית והשלימה.

ח. אגהייבס פ' אחרי רעdet זיך וועגן עברות אהרן כהן גדויל בקדש הקדשים – "בזאת יבוא אהרן אל הקודש גו...".

א מעין ודוגמא צו דעם מצב הגאולה איין – דער כהן גדויל אין קדש הקדשים: קדש הקדשים איין דער הייליקסטער ארט איין דער וועלט. און ארט וואו עס האט מאיר געווען אלקות בגליל (או העלמות והסתרים). צוואמען דערmitt אין דאס געווען אן מקום גשמי בעולם הזה, און דער כהן גדויל אין דארט אריין אלס א נשמה בגוף ניט ווי ס'איין געווען בא נדב ואיביאו, רצוא ביל שובי⁷².

מעין זה איזו געווען בא יעדער כהן, וואס צוואמען דערmitt וואס "הכהנים הובדלו... שנאמר" ויכدل אהרן להקדיש שו קדש קדשים⁷³ (לעללה מעולם), האט ער געטאן זיין עבודה דזא אלס א נשמה בגוף אין עולם, און עולם וואו ס'איין דא און דזא אופיך היפך הטהרה – און דזא דארטן אין ער מקיים דעם ציווי (בריש פ' אמרו) "אמור אל הכהנים בני אהרן ואמרת אליהם לנפש לא יטמא בעמיו". וואס שלידי מות עניין הטהרה וועט זיין בגאולה האמייתית והשלימה (ומעין הכהנה זהה איין איד דא בזמן הגאות, או כהנים זינגען נהר פון

(60) טז, ג.

(61) ראה לעיל ע' 496. וש"ג.

(62) דה"א בג, יג.

(63) רמב"ם הל' כל' המקדש רפ"ד – מסכתים קד, א.

עם זיין בגואלה האמיתית והשלימה⁶⁹. ובמילא האט יעדער איד אַשייכט – אלס נשמה בוגר – צו דער קדושה פון קדש הקדשים (שלימוט הקדושה). וכפס"ד ה' רמביים⁷⁰, לא שבט לוי בלבד אלא כל איש ואיש... אשר נדבה רוחו אוטו... ה'ז נתקdash קדש קדשים כו".

וע"פ מדרש הניל, או "בכל שעה שהוא רוצה ליכנס יכנס", ייל או יעדער איד האט בכח (ויר ערך שטייט למטה אַ נשמה בגוף) צו זיין בדרגת "קדש הקדשים", ויל או אוי ווועט זיין בפועל לעתיד לבוא.

[יומתק ע"פ דער סיפור אין נביים⁷¹, או בזמנ הסכנה האט יהושע באהאלטען יושעין (וואס ער איין געווען מזרע הממלכה) אוון מניקתו, "בחדר המטות"⁷², בעליית בית קדשי הקדשים⁷³, "ויהי אתה בית ה' מתחבא אש שנים גו"⁷⁴. וואס דערפונ איז מובן, או זייןנדיק אין קדש הקדשים האט ער דארט געהאט אלע זייןע צרכים גשמיים: אכילה ושתיה ושינה⁷⁵. יש לומר, וויל באmittiy הדברים אין מקומו פון יעדער איד אין קדש הקדשים (ויאַעס ווועט זיין ב글וי בגואלה האמיתית והשלימה). נאר דאס איין נטגלה געווארן בפועל – דורך דער ירידה (סכנה), ע"ז ווי דער עילוי הגוארה קומט דורך דער עברודה אין "גולחה"].

ווײַ פֿאָרְשְׁטָאַנְדִּיק אַוֵּיך פֿוֹן דָעַם צַיוּי
(ונתינת כח) בהתחלה פֿי קדושים [די]

(74) ראה בע"ט שם: ולעתיד לבוא תחוור להם כו'.

(75) הל' שמיטה וובל בסופו.

(76) מלכימיב יא, ואילך. דברי הימים: כב, יא ואילך.

(77) מלכים שם, ב. דה"י שם.

(78) פרש"י עה"פ.

(79) מלכים שם, ג. דה"י שם, יב.

(80) וראה גם שיחות ליל ד' דחג הטבאות שנה זו.

דעך בהן גдол דארך זיין "גдол מאחוי .. בעושר"⁷⁶ – וויל די שלימוט הקדשה פון בהן גдол איז פארובונדו דעתמייט או דאס וווערט נמשך מיט שלימוט בכל ביז אין גשמיוט העולם (עושר).

וע"פ המבוואר אין מדרש (עה"פ "בזאת יבו אהרן")⁷⁷, "בכל שעה שהוא (הכהן גдол) רוצה ליכנס יכנס רק שכינס בסדר זהה" ("בזאת") – יש לומר, או מקומו ה- אמרית פון דעם בהן גдол איז איז (דרגם) קדש הקדשים, אוון איזו ווועט זיין ב글וי בגואלה האמיתית והשלימה ווועט ווועט זיין שלימוט האדם והעולם ובittel כל עניינים הפכיים (משא"כ לפני זה אי מי מען נט קיין כל依 אויר דעם "בכל שעה"). ואס דעמולט ווועט זיין די שלימוט הגלוי פון המשכת קדושה בגלוי למטה (איין בית ה- מקדש השליישי), א דירה לו יתרבר בתח תונין, כנ"ל.

ט. אוי ווי אלע ענני תורה (מלשון הורהאי)⁷⁸ אוון דעם אויך דא א הורה פאָר יעדער איד:

אלע איזן זינען, "מלךה כהנים"⁷⁹,
"כהנים גדולים"⁸⁰, ובגלו ובלימוט ווועט

(69) יומא יט, א. ושות'. רמביים שם רפה.

(70) וליקר פכ"א, ז. וווערד.

(71) ראה רדייך למלחים יט, ח. ס' השרשים שלו ערד ירה. גויא ריף בראשית (בשם הרדייך). וראה חוויג נג, ב.

(72) יתרו יט, ז. וראה זבחים יט, רע"א (במהשך להסוגיא ע"ז בגדז' כהונה): "זימנא חדא הוה קאימנגן קמי דיינדר מלכא והוא מדלי לי המיאנאי ותיתני ניהלי" ואמר לי מלכת כהנים וגוי קדוש כחיב בכורו, "צירכני אתם לנוהג עצכם בתפארת של כהנים" (פרש"י שם).

(73) ראה בע"ט עה"פ. וראה גם אגדת בראשית פרק טט (ט). – ויל השיכוך ד' מלכת כהנים לא"כ הנים גדולים", כי בהן גدول הוא מל שביבנים, "ראש לכל הכהנים" (לי' הרמב"ם שם פ"ז היב).

מכל הנשמות שבישראל מעולם ועד עולם".

וע"פ הוראת אדמ"ר (מהירוש"ב) נ"ע הידועה⁹⁰, אז ענייני עבודה שכוכלים לeker בדברי התניא . . מותר לדבר ול- הרחיב בהם הדבר"ר (ע"פ וואס איז איז דא ז' זירות אין זאגן פירושים בספר התנאי) – אין עדי⁹¹ מובן בנדוד: כדאי ונכון צו מבאר זין אין הוראה פון שם בעל היארציט – בשעת דאס קען צוגען אין יראת שמים און בעותה.

"ישראל"⁹² – דער שם הכללי פון אידן (כניל) – האט אין זיך צווי עניינים הפכים לבארה: (א) "ישראל" אין רת "יש שיטיםRibava אותיות לתורה"⁹³, ווארטס עס זייןינו דא שיטים Ribava נשמות ישראל כלליים (או יעדערע פון זיך טילט זיך אויפ שיטים Ribava נשמות פרטיטים⁹⁴), או יעדע נשמה אין בנגד אין אונט פון דיא שיטים Ribava אותיות לתורה, וואס דער אונט איז זיין מדור החיים כו'. און (ב) "ישראל" אין על שם כי שירת עם אלקם ואנשם ותוכליך⁹⁵.

דער עניין פון "שירת עם אלקם וא- נשים ותוכליך" באזיוויז אוף דער עבודה און מלחה נגד העולם – "עם אלקם" (שרו ומלאך של עשו⁹⁶), "ואנשים" (עשן ולבן⁹⁷) – וואס דאס איז לבארה פונקט פאקרערט פון דעם וואס "ישראל" איז רת יש שיטים Ribava אותיות לתורה, ווי

90) אגרות-קדוש שלו ח"ב ע' תשכ. וש"ג.

וראה גם ס' השיחות תשכ"ע 83 ואילך.

91) ראה במקומות שבහורה הקודמת.

92) ראה גם (באופן אחר) שיחת ש"פ אחרי-

קדושים, יג איר תש晦ה. שיחת פסח שני תש晦".

93) מגלה עמקות אופן Kapoor.

94) ראה תניא פליין (מה, א).

95) בר פער, ג. פרשי וישלח לב, כה.

96) פרשי עה"פ.

פרשה וואס מהאט געליענט דעת שבת צווזמען מיט פ' אחרין – "קדושים תהיו כי קדוש אני": ויינדייך א נשמה בגוף בעוה"ז הגשמי (וואס דארטן איז שיד דער ציווי פון "קדושים תהיו", "הו פרו- שים"⁹⁸).

– שטיט איד אין א מצב של קדושה, ביו די קדושה הכני געלית פון קדושתו של הקב"ה, כפירוש החסידות⁹⁹ אויף דרשת חזיל"י, "יכל במוני, תיל כי קדוש אני" – "יכל במוני" בניחותא, בדרגת הקדשה פון "קדוש אני".

ויש לקשר כל זה אויך מיט דעת שם בעל היארציט¹⁰⁰ פון יג איריך¹⁰¹ – ישראל אריה ליב.

ובהקדים, או ע"פ וואס דאס איז לב- אורה א שם פון און איש פרט, האט דאס א שיטים מיט אלע איזדז¹⁰² (ווארום אלע איזדו זייןעו א מציאות אחת, קומה אחת שלימה¹⁰³). ובפרט איז שמו הראשון איז ישראל – דער שם כללי פון יעדער איד און אלע איזדו [וכידוע]¹⁰⁴ אויך אונשימת יעקב (וואס שמו איז ישראלי¹⁰⁵) "בלולה

(81) פרשי ר"פ קדושים.

(82) ראה מאור עיניים עה"פ (מו, ב). אוחהית עה"פ.

(83) ויקיד עה"פ (פכ"ד, ט).

(84) וכן נקרא ("יארכיט" באידיש) גם בספרים שלישון הקדש. וגם אצל אהבני הספרדים (שאינם מבינים שפה זו). ולפעמים מוטפים הפירוש בלה"ק: "יום השנה".

(85) הוויח עסק בציג רב פעילים וכו' ישראל אויך ליב, אהוי של – יבלחיט – ביך אדמ"ר שליטיא. נולד ג' (?) סיון תרס"ט. נפטר יג איר תש"י". המוז.

(86) ואכובייך עם יווצאי חלציו שי'.

(87) ל��ית ר"פ נצבים. וראה תניא פל"ב (מא). כובל מתהימות ואב א' לבונה כי.

(88) אג"ק ס"ז.

(89) רשלח לב, כת.